

Розділ IV. Диференційовані підходи до етіотропного та патогенетичного лікування гострої герпетичної інфекції.

Принципи етапного лікування гострого герпесу порожнини рота

I етап – лікування в період гострих клінічних проявів:

Провірусні (протигерпетичні) препарати.

Препарати з подвійним – противірусним та імуномодуючим – механізмами дії (у пацієнтів з середньотяжкою та тяжкою формами захворювання та високим ризиком формування рецидивуючого герпесу).

Патогенетична терапія (жарознижуючі та протизапальні препарати, обезболюючі, ефективна терапія, природні антиоксиданти, інгібітори простагландинів та інш.).

Місцеве лікування, спрямоване на зменшення болю, імовірності виникнення нових елементів ураження, вторинного інфікування, стимулювання епітелізації та інш.).

II-й етап – терапія в стадії неповної ремісії (рання реконвалесценція)

У дітей з високим ризиком рецидиву герпесу – підтримуюча пролонгована терпія ацикловіром;

Відновлення виявлених патогенетичних порушень (корек-

ція колонізаційної резистентності та інш.).

III етап – відновлювальна терапія (реабілітація)

1. Дієтотерапія, вітамінотерапія.

2. Клініко-лабораторний моніторинг.

Місцеве лікування гострого герпесу порожнини рота починають з моменту виникнення перших ознак захворювання та проявів у порожнині рота і продовжують до повного клінічного одужання. Місцеве лікування спрямовується на:

- зниження імовірності повторних висипань на слизовій оболонці порожнини рота шляхом призначення етіотропних препаратів впродовж всього періоду гіпертермії, появи елементів ураження і наступних трьох днів;
- зниження вираженості больового синдрому; нормалізацію процесу вживання їжі, пиття, сну шляхом раціонального обезболювання;
- профілактику вторинного інфікування, покращення доступу локальних форм препаратів шляхом ретель-